

5. postna nedelja

Pirniče, 2. april 2017

»Kaj je življenje?«

Dragi bratje in sestre, dragi prijatelji!

Dovolite mi, da razmišljanje ob današnji božji besedi začnem s spominom na neko ženo, s katero mi ni bilo dano preživeti veliko časa, pa vendar je bistveno vplivala na moje življenjske odločitve. Bila je profesorica biologije na škofjeloški gimnaziji, prof. Lidija Cigoj. Spominjam se, kako nam je mladim dijakom pri prvi uri biologije zastavila vprašanje: »Kaj pa vi menite, kaj je življenje?« In potem, ko smo ji našteli vse življenjske funkcije je nadaljevala. »Pa se vam ne zdi, da je življenje še nekaj več? Razmišljajte o tem!« In sem razmišljal. Tako, dolgo, da sem pustil strojništvo, se vpisal na teologijo in si za novomašno geslo izbral Jezusove besede iz Janezovega evangelija: *»Jaz pa sem prišel, da bi imeli življenje«* (Jn 10,10).

Spoznal sem, da odgovora na to vprašanje še zdaleč ni moč popisati na znanstven, eksakten način. Življenje se pravzaprav vedno znova izmika definicijam. Življenje ni zgolj nekakšen biološki proces, ki je značilen za organizme. Mnogo več je. Pravzaprav je življenje bolj kvaliteta, lastnost, kot pa proces. Spoznal sem, da na vprašanje, »Kaj je življenje«, v resnici ne moreš odgovoriti z govorico znanstvenika: če že, potem se odgovoru lahko približaš z govorico pesnika.

Čeprav bi človek živel častitljivih sto let - mimogrede, danes tudi v naši župniji obhajali tako obletnico - je tudi sto let življenja, vendarle le sto let življenja. Mnogo pomembnejša kot to, je vsebina s katero jih napolnimo. To je resnična veličina stotih let. Ali, če si sposodim misel apostola Pavla, ki smo jo danes slišali v drugem berilu: *»Vi pa ne živite po mesu, ampak po duhu.«* Resničnega življenja ne merimo z leti, ampak z dobrimi deli, ki ga napolnjujejo. Z ljubeznijo.

V evangeljskem odlomku, smo danes srečali Jezusa, kako v Betaniji, nedaleč od Jeruzalema, v življenje prikliče svojega prijatelja Lazarja. Bog je gospodar življenja, in če kdo, ga lahko On vrne. A bistveno sporočilo odlomka gre preko vprašanja biološkega življenja in smrti. Če le za hip odpremo oči srca, bomo zaslutili, da v sodobnem svetu žal ni malo ljudi, ki sicer imajo živo, zdravo telo, pa so v resnici vse prej kot resnično živi. Njihovo življenje je pogosto zreducirano le na zadovoljevanje lastnih potreb in iskanje kratkotrajnih užitkov. In prav tem danes Jezus z močnim glasom kliče v njihov grob in jih vabi: *»Pridi ven! Izpusti to, kar te vleče k tlam in te priklepa v smrt. Izberi življenje, ki ti ga ponujam.«*

Morda, dragi bratje in sestre, Jezus to danes kliče tudi nam. Ponuja nam življenje, mi pa gledamo nekam mimo, morda v tla, kot, da se nas to ne tiče. Nekako smo se sprijaznili z grobom v katerem smo se znašli in se bojimo stopiti ven. Morda nas skrbi, kaj bodo rekli ljudje, morda se bojimo sprememb, ki jih bo prineslo spreobrnjenje. Vendar: pogum. Jezus je premagal smrt in z njim jo lahko premagamo tudi mi. Življenje, ki nam ga ponuja je življenje v polnosti. Življenje vpeto v množico iskrenih, toplih odnosov. Življenje v neprestanem podarjanju in sprejemanju. Življenje, ki ni zgolj kvantiteta temveč kvaliteta. Življenje, ki je ljubezen sama. Amen.